

Glossa publicada en el Full Diocesà de Vic el dia 7 de març del 2010

Estimar és la plenitud de la Llei (Rm 13,10) | Romà Casanova, bisbe de Vic

Els deu manaments de la llei de Déu tenen el seu resum en aquests que brollen del mateixos llavis de Jesús: *Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament... Estima els altres com a tu mateix (Mt 22,37.39)*, i en aquestes paraules de sant Pau: *Estimar és la plenitud de la Llei (Rm 13,10)*. Per això sempre és bo que recordem la importància de l'amor en la nostra vida.

El Pla Diocesà de Pastoral ens recorda, tot parlant de la santedat, la importància de la caritat: «Parlar de santedat en la Tradició de l'Església i, per això mateix, en el Concili Vaticà II, és parlar de caritat. La caritat és l'ànima de la santedat, a la qual tots som cridats. "Ella dirigeix tots els mitjans de santificació, els dona la seva ànima i els condueix al seu fi" (LG, 42). Per això l'autèntic deixeble de Crist és el qui viu la caritat, tant envers Déu, com envers el proïsme» (*Sigueu sants!*, p. 21).

I el temps de Quaresma que estem vivint ens demana de créixer en totes les virtuts i especialment en la virtut de la caritat. Cap al final de la Quaresma, en l'oració col·lecta del cinquè diumenge, demanarem al Pare: «Us demanem, Senyor, la gràcia de progressar contínuament en aquella caritat, per la qual el vostre Fill va estimar tant el món que es va lliurar a la mort.»

Els cristians sabem, perquè així ens ho ha revelat el Senyor i per l'experiència mateixa de la vida, que solament les obres fetes amb amor tenen valor d'or provat al foc. Les paraules de sant Pau als cristians de Corint són clares: *Si tingúes ..., però no estimés, no seria res (1Co 13,2)*. Santa Teresa de l'Infant Jesús, tot cercant el seu lloc en l'Església, diu: «... He comprès que l'amor inclou totes les vocacions, que l'amor ho és tot, que s'estén a tots els temps i tots els llocs... En una paraula que l'amor és etern» (*Autobiografia, B, 3vº*).

Però, com podem viure amb aquest amor, que és un manament i té valor d'eternitat, si «l'home fràgil, obert per naturalesa al lliure flux del compartir, sent dins seu una estranya força de gravetat que el porta a replegar-se en ell mateix, a imposar-se per damunt dels altres i contra seu..., com pot l'home alliberar-se d'aquest impuls egoïsta i obrir-se a l'amor?» (Benet XVI, *Missatge per a la Quaresma 2010*).

Per a poder viure l'amor vertader que Déu ens demana, ens cal primer descobrir la gran realitat que l'amor abans que res és un do: *L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats (1Jn 4,10)*. La vida cristiana té aquest sentit primordial: deixar-se estimar per Déu, font del veritable amor en el nostre cor. L'amor és do que es rep gratuïtament de Déu i que, de la mateixa manera, s'ha de retomar a Déu, estimant els germans.